

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLICA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:275604
Datë: 30.09.2024
Numri i dokumentit: 06225934

C-IV-14-4537

Ankuesi

M L .Han i Elezit.

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Dritan Hoxha”, Lakrishtë, nr. 55, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtarja Manushe Karaçi, me 27 shtator 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- 1. Ankesa e ankuesit kundër Vendimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit – Autoriteti i Likuidimit, Nr. GJI042-2446, i dt.23.05.2014, refuzohet si e pabazuar.**
- 2. Secila palë i bart shpenzimet e veta.**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 12 qershor 2014, ankuesi dorëzoi në Dhomën e Posaçme, një ankesë kundër Vendimit nr. GJI042-2446, të datës 23 maj 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), më të cilin ka kërkuar që të kompensohet për pagat e papaguara, në shumën prej 5.085.60 €, për periudhën kohore 1991 – 1999, nga NSH PMN “SHARR”. Ankuesi ka pohuar se Ndërmarrja Shoqërore për prodhimin e materialit ndërtimor “Sharr” Cimentorja, me seli në Hanë të Elezit, më datën 12 qershor 1991 e ka bërë ndryshimin e statusit të kësaj ndërmarrje, ashtu që në bazë të aktvendimit të plotfuqishëm FI878/91 të datës 12 qershor 1991, Gjykata e Lartë Ekonomike e Qarkut në Prishtinë, ka pruar aktvendim mbi ndryshimin statusor të kësaj ndërmarrje dhe e ka bërë transformimin e kësaj ndërmarrje, prej ndërmarrjes shoqërore, në ndërmarrje të shoqërisë aksionare. Po ashtu ankuesi ka pohuar se prej vitit 1991 e deri në vitin 1999 punëtorët e ish kombinatit SHARR ishin nën okupimin e masave të dhunshme Serbe dhe se punëtorët nuk e kuptojnë kërkesën e lartshënuar

nga AL-ja se për çfarë aksione bëhet fjalë. Në mbështetje të ankesës si provë ka bashkangjitur kopjen e vendimit të kundërshtuar.

Me 08.05.2018, e paditura AKP-ja parashtroi mbrojtje, në të cilën pohoi se AL ka bërë vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat ligjore janë zbatuar saktësisht. E paditura pohoi se ankuesi nuk ka treguar se cili nen i Ligjit 04/L-034 është shkelur nga AL në marrjen e vendimit. Po ashtu e paditura pohoi se kërkesa e ankuesit është e parashkruar në pajtim me nenin 36.2.1 dhe 37.4.1 të Shtojcës së Ligjit 04/L-034, dhe nenin 608 tëLPB. AKP tutje theksoi se pretendimet e parashtruesit janë të parashkruara pasi që ankuesi nuk ka ndërmarrë asnjë veprim juridik kundër NDH-se gjate periudhës 1991 deri me 1994(afati tre vjeçar i parashkrimit. E paditura propozoi që ankesa të refuzohet si e pa bazuar, dhe të vërtetohet vendimi i AL-së.

Me datën 15.05.2018, ankuesi pranoi mbrojtjen e të paditurës, ankuesi nuk parashtroj përgjigje ndaj mbrojtjes se të paditurës AKP-së.

Me 19 gusht 2024, gjykata lëshoi një urdhër për ankuesin, përmes së cilit urdhër ju kërkua që të dorëztoj, kopjen e Librezës së Punës, listën e pagave të mbetura borxh të lëshuara nga NSH-ja, njoftimin mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës, dhe prova tjera shtese në mbështetje të pretendimeve të tij ankimore.

Ankuesi me datën 23.08.2024, pranoi urdhrin e lartcekur, por i njëjti nuk u përgjigj në urdhrin e gjykatës.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa refuzohet si e pabazuar, kurse vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së, GJI042-2446, i datës 23 maj 2014, vërtetohet si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

Në pajtim me nenet 2.4 dhe 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejshëm Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet relevante të lëndës janë të pakontestueshme dhe lëshon këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Me ankesën e datës 12 qershor 2014, ankuesi e ka kundërshtuar vendimin e AL-së GJI042-2446 të datës 23 maj 2014 që ka të bëjë me pagat e pa paguara për periudhën 1991-1999 në shumë prej 5.085.60 € dhe si provë e ka bashkangjitur të njëjtin, ndërsa në përmbajtje të ankesës parashtron edhe për një kërkesë tjetër lidhur me kompensimin e aksioneve në NSH. Ne vendimin e AL-së, GJI042-2446, objekt i shqyrtimit ka qene kompensimi i pagave të pa paguara për periudhën 1991 – 1999 në shumë prej 5.085.60€ . Andaj gjykata si objekt të kësaj çështje në këtë lëndë, e konsideron vetëm kërkesën e ankuesit lidhur me kompensimin e pagave të pa

paguara për periudhën 1991 – 1999 në shumë prej 5.085.60€ dhe si të tillë do ta trajtojë me këtë aktgjykim, ndërsa pretendimet e tjera të ankuesit mbesin të pa shqyrtuara.

Gjykata ka shqyrtuar në tërësi të gjithë materialin e paraqitur në gjykatë nga të dyja palët dhe konstaton se njëra ndër çështjet thelbësore kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit, që si e tillë është çështje e rregulluar me dispozita ligjore, dhe meqenëse gjykata konstaton se është parashkruar e drejta për të kërkuar në rrugë gjyqësore përmbushjen e detyrimit, pretendimet e tjera të palëve nuk do të shqyrtohen.

Neni 37.4.4.1 i Shtojcës së Ligjit për AKP-në, parasheh:

kërkesat që konsiderohen të jenë të pasafatshme sipas afatit të kufizuar të përcaktuar me ligje të aplikueshme, si dhe kërkesat që nuk janë parashtruar në mënyrë të rregullt apo në kohë para gjykatës kompetente, refuzohen dhe nuk gëzojnë të drejtë për të marrë pjesë në disbursimet nga likuidimi;

Gjykata gjen se neni 608 i ligjit për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76) në të cilin ishte mbështetur vendimi refuzues i AKP-së ishte shfuqizuar me Ligjin mbi Ndryshimet dhe Plotësimet e Ligjit mbi Ndërmarrjet (GZ 40/89) i cili ligj kishte hyrë në fuqi me 15 korrik 1989, konkretisht me nenin 74, i cili nen e plotëson Ligjin mbi Ndërmarrjet (GZ 77/88, (i cili kishte hyrë në fuqi me 01 janar 1989), konkretisht nenin 196 i cili qartësisht normon shfuqizimin e të gjitha dispozitave të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, përveç dispozitave nga Kreu IV dhe Kreu i VI kaptina 2, dispozita e nenit 608 është e vendosur në Kreun e VI në kaptinën e 3, që do të thotë se është shfuqizuar me këtë ndryshim plotësim të ligjit. Ligji mbi Marrëdhënien e Punës i datës 14 prill 1989 dhe Ligji për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës i datës 28 shtator 1989, nuk kanë paraparë dispozita të veçanta lidhur me parashkrimin e kërkesave monetare që lindin nga marrëdhënia e punës, megjithatë kjo nuk do të thotë se instituti i parashkrimit për kërkesat monetare ka mbetur i pa mbuluar me dispozita të tjera ligjore.

Gjykata vlerëson se, për kohën kur pretendohet se është krijuar detyrimi, duhet të aplikohet parashkrimi i përgjithshëm për detyrimet civile lidhur me kërkesat periodike. Këto rregulla gjinden në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) nr. 690 të datës 30 mars 1978, të njëjtat rregulla gjinden edhe në Ligjin nr. 04/L-077 për Marrëdhëniet e Detyrimeve (LMD) i cili ka hyrë në fuqi më 19 dhjetor 2012. Në pajtim me nenin 372, paragrafi 1 i LMD-së, parashkrimi i kërkesave periodike siç është paga, është tri (3) vjet; Ligji i ri ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vitesh (neni 353, paragrafi 1, i LMD-së). Po ashtu, Ligji i Punës nr. 03/L-212 i cili është në fuqi, nuk parasheh dispozitë të veçantë për parashkrimin në lidhje me pagesat e të ardhurave, por parasheh një afat të përgjithshëm prej 3 viteve të parashkrimit, në lidhje me kërkesat që lindin nga marrëdhënia e punës. Nga dispozitat e lartcekura, gjykata vlerëson se parashkrimi si institut i së drejtës civile në përgjithësi dhe në veçanti afati 3 vjeçar i parashkrimit për kërkesat monetare, është ruajtur në të gjitha ligjet që kanë qenë të aplikuar në atë kohë, por edhe në ligjet që tani janë në fuqi.

Prandaj, shihet se parashkrimi për pagat e papaguara të kërkuara në këtë lëndë (pagat për periudhën 1991 – 1999) ishte i rregulluar me LMD-në (1978), i cili ishte ligj ende në fuqi në atë

kohë. Vetëm në dhjetor 2012 ligji i aplikueshëm ndryshoi, por edhe LMD-ja ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vjetësh.

Me vjetërsim/parashkrim, ligjërisht shuhet e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit, parashkrimi fillon të rrjedhë ditën e parë pas ditës kur kreditori të ketë pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit, në qoftë se me ligj për raste të veçanta nuk është parashikuar diçka tjetër. Në rastin konkret, e drejta për të kërkuar kompensimin e pretenduar të pagave të pa paguara është ligjërisht e vjetërsuar pas 3 viteve, pasi që NSH-ja nuk ka përmbushur detyrimin e saj ndaj parashtruesit të kërkesës brenda këtij afati dhe pasi që ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi se ka paraqitur kërkesë në ndonjë procedurë gjyqësore, apo para ndonjë autoriteti kompetent brenda afatit 3 vjeçar, për të kërkuar borxhin e pretenduar në lidhje me pagat e pa paguara dhe kështu për ta ndaluar rrjedhjen e afatit të parashkrimit. Sipas shkresave të lëndës dhe pohimeve të vet ankuesit, i njëjti kërkesën e ka parashtruar lidhur me pagat e pa paguara për periudhën 1991 – 1999 në shumë prej 5.085.60 €. Po ashtu nga shkresat e lëndës rrjedh se ankuesi kërkesën për pagat e pa paguara e ka parashtruar pranë Autoritetit të Likuidimit më 26 prill 2011, që në bazë të dispozitave ligjore të lartcekura, një kërkesë e tillë në atë kohë vetëm se ishte parashkruar.

Ankuesi ka pasur të drejtë të kërkojë përmbushjen e detyrimit të pretenduar pas çdo muaji të kaluar për të cilët nuk i është paguar paga, kështu që afati i parashkrimit ka rrjedhur për çdo muaj të pagave të pa paguara veç e veç. Kërkesa e ankuesit për pagat e pa paguara për periudhën 1991 – 1999, është parashkruar brenda afatit 3 vjeçar, që i bie se afati i parashkrimit për pagën e fundit ka arritur në fund të vitit 2002, ankuesi kërkesën e ka parashtruar në muajin prill të vitit 2011, që do të thotë jashtë çdo afati të paraparë ligjor.

Po ashtu, ankuesi nuk ka paraqitur ndonjë provë për të dëshmuar faktin se ka iniciuar ndonjë procedurë gjyqësore apo se ka parashtruar kërkesë për borxhin e pretenduar pranë organeve kompetente para ushtrimit të kërkesës pranë AL-së, kështu do të kishim edhe ndërprerje të afatit të parashkrimit.

Gjykata vlerëson se edhe sikur kërkesa e ankuesit të mos ishte parashkruar, ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi relevante që dëshmon se NSH i ka mbetur borxh pagat e kërkuara në shume prej 5.085.60 euro. Ankuesi nuk ka ofruar argumente, si në procedurën e likuidimit pranë AL e as pranë gjykatës, me anë të kërkesës për rishqyrtim-ankesë, argumente të cilat do të dëshmonin të drejtën në paga të papaguara. Po ashtu ankuesi nuk ka ofruar ndonjë dëshmi lidhur me llogaritjen e pagave të kërkuara. Ankuesi ka dështuar që të dorëzojë prova relevante në mbështetje të kërkesës së tij edhe pas urdhrin të lëshuar nga gjykata të datës 19 gusht 2024.

Është me rëndësi të theksohet fakti se gjykata edhe në këtë çështje juridike vendos mbi bazën e fakteve dhe provave që kanë parashtruar palët. Baza e kërkesës dhe numri i pagave të kërkuara në këtë procedurë duhet të mbështetet plotësisht me provat përkatëse të besueshme. Pra, dhe në këtë kuptim, ankuesi ka dështuar që të parashtronte prova në mbështetje të kërkesës së tij të përcaktuara me nenin 7 lidhur me nenin 319 të LPK-së. Gjykata gjen se në mungesë të dëshmive, pretendimet e paditësit lidhur me të drejtën e tij në kompensim për paga të papaguara, nuk janë të mbështetura me provat e nevojshme materiale, prandaj si të tilla janë refuzuar si të pabazuara.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Shpenzimet gjyqësore

Në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta. Në pajtim me nenin 13.3 të Udhëzimit Administrativ për Unifikimin e Taksave Gjyqësore, të Këshillit Gjyqësor të Kosovës (KGJK) nr. 01/2017, të datës 22 mars 2017, ankuesi e ka paguar taksën gjyqësore për ankesën e parashtruar.

Këshillë juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Manushe Karaçi, Gjyqtare